

Bryssel den 18.10.2013
COM(2013) 732 final

2011/0194 (COD)

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET

enligt artikel 294.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

om

rådets ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000

1. BAKGRUND

Överlämnande av förslaget till Europaparlamentet och rådet (dokument KOM(2011) 416 slutlig – 2011/0194 (COD)):	13 juli 2011.
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande:	28 mars 2012.
Regionkommitténs yttrande:	4 maj 2012.
Europaparlamentets ståndpunkt vid första behandlingen:	12 september 2012.
Överlämnande av det ändrade förslaget:	.
Antagande av rådets ståndpunkt:	17 oktober 2013.

2. SYFTE MED KOMMISSIONENS FÖRSLAG

Syftet med förslaget är att bidra till målen för reformen av den gemensamma fiskeripolitiken och särskilt till en hållbar förvaltning av fiske- och vattenbruksresurserna. Den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter syftar till att förenkla den nuvarande lagstiftningen och minska den administrativa bördan, genomföra en ny strategi för interventionerna, stärka producentorganisationernas roll och ge konsumenterna bättre information.

3. KOMMENTARER TILL RÅDETS STÅNDPUNKT

3.1 Allmänna kommentarer till rådets ståndpunkt

Kommissionen instämmer i rådets ståndpunkt, eftersom den politiska kompromiss som Europaparlamentet och rådet enats om bibehåller huvuddragen i kommissionens förslag, nämligen genom att 1) förenkla lagstiftning, förfaranden och rapporteringsskyldigheter samt minska den administrativa bördan för aktörer, nationella förvaltningar och kommissionen, 2) omedelbart avskaffa mekanismerna för återtagande av fisk från marknaden och införa ett enda lagringsstöd för fiskeriprodukter som är avsedda att användas som livsmedel, 3) stärka producentorganisationernas roll vid den gemensamma planeringen och förvaltningen av fiskeri- och vattenbruksverksamhet för att uppnå en hållbar fiskeri- och vattenbrukspolitik samt stoppa bruket att kasta fisk överbord.

3.2 Ändringar som Europaparlamentet föreslagit vid första behandlingen

Europaparlamentet införde 146 ändringar i alla delar av kommissionens förslag. Vid trepartsöverläggningarna granskades Europaparlamentets ändringar och förhandlingar fördes om dem. Vissa infördes i sin helhet i rådets ståndpunkt vid första behandlingen. Detta gäller ändringarna 1, 7, 30, 89, 104, 130, 131 och 134 samt ändringen om fiskeredskap.

För de flesta av Europaparlamentets ändringar är rådets ståndpunkt utformad på ett sätt som motsvarar målen för parlamentets ståndpunkt. Detta gäller ändringarna 2, 3, 23, 27, 29, 32, 36, 38, 39, 74, 97, 111, 113, 128, 133, 135 och 139. Ändring 123 inför en skyldighet för kommissionen att lägga fram en genomförbarhetsrapport om möjligheterna att införa ett system för miljömärkning.

Genom ändringarna 43 och 44 utgår bestämmelsen om producentorganisationers kostnadsfria distribution av landade produkter till filantropiska eller välgörande ändamål.

3.3 Nya bestämmelser som rådet infört samt kommissionens synpunkter på dessa

Rådet införde nya bestämmelser om producentorganisationers och branschorganisationers funktion (ny artikel 18 a), obligatorisk information (artikel 42.2–42.5) och handelsbeteckningen (artikel 43.2 och 43.3).

Rådet strök artikel 38 om den gemensamma fonden.

Kommissionen kan godta dessa ändringar, eftersom de inte ändrar huvudsyftet med kommissionens förslag. Kommissionen beklagar dock att fyra artiklar har strukits om delegerade akter som skulle ha gett kommissionen möjlighet att reagera på ett flexibelt sätt på den ständigt förändrade situationen på marknaden. Den skulle också i de antagna reglerna ha kunnat informera sektorn mer exakt med mer tekniska detaljer om de skyldigheter man ska uppfylla (artikel 24 om villkoren för erkännande av producentorganisationer och regler om de kontroller som medlemsstaterna ska utföra, artikel 33 om innehållet i produktions- och saluföringsplaner, artikel 41 om definitionen av gemensamma handelsnormer och artikel 46 om obligatorisk information till konsumenter och fastställande av minimikriterier för den frivilliga informationen).

Rådet införde också en ny artikel 53a om att de nuvarande bestämmelserna om upprättande av gemensamma handelsnormer ska fortsätta att gälla. Utan delegerade akter om fastställande av normerna är denna bestämmelse lämplig för att precisera att de akter som nu gäller är fortsatt tillämpliga.

3.4 Problem i samband med antagandet av ståndpunkten vid första behandlingen och kommissionens ståndpunkt i det hänseendet

Vid de avslutande förhandlingarna har de två medlagstiftarna utvidgat genomförandebefogenheterna till formuläret för ansökan om erkännande av producentorganisationer och till format och struktur för produktions- och saluföringsplanerna. Kommissionen kan godta denna utvidgning därför att den inte kompletterar någon bestämmelse i medbeslutandeakten utan snarare underlättar ett enhetligt genomförande av den samlade marknadsordningen.

Kommissionen anser att man vid reformen av den samlade marknadsordningen inte har tagit chansen att ytterligare förbättra informationen till konsumenterna om fiskeri- och vattenbruksprodukter, i och med att man har låtit bestämmelserna utgå om ”fångst-/skördedag” och märkningskraven för konserverade och beredda produkter (handelsbeteckning och ursprung).

4. SLUTSATS

Kommissionen kan godta rådets ståndpunkt, vilken är ett resultat av förhandlingarna med Europaparlamentet. Kommissionen avger dock följande uttalande beträffande vissa av bestämmelserna om märkning:

Kommissionen beklagar att skyldigheten att ange på vilken dag en fiskeriprodukt fångats eller en vattenbruksprodukt skördats har strukits ur kommissionens förslag i överenskommelsen mellan medlagstiftarna. Kommissionen anser att dessa datum ger konsumenterna viktig information. Datumuppgifter för fångst och skörd gynnar helt klart dem i unionen som bedriver småskaligt fiske och vattenbruk och främjar korta distributionsled för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Kommissionen beklagar även att medlagstiftarna ur kommissionens förslag avlägsnat tillämpningen av vissa märkningskrav för konserverade och beredda produkter, dvs. handelsbeteckning, produktionsmetod och ursprung. Kommissionen anser att dessa krav motsvarar allmänhetens växande efterfrågan på information om vad konserverade och beredda produkter innehåller. Det är också viktigt för unionsproduktionens trovärdighet och värde.

Kommissionen vill upprepa att de ovan nämnda förbättringar av märkningen som kommissionen föreslagit inte skulle medföra någon oproportionerlig börda för fiskeindustrin, eftersom de bygger på de nuvarande kraven på spårbarhet.

Kommissionen är inte införstådd med den ändring som juristlingvisterna infört i artikel 42.1 e i texten till den politiska överenskommelse som ingicks vid den informella trepartsdialogen den 8 maj 2013 om kommissionens förslag till en förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (ny artikel 35.1 e i dokumentet 12005/13). Kommissionen anser – i enlighet med vad man enades om vid den informella trepartsdialogen den 8 maj 2013 – att lämplig märkning eller etikettering ska visa datum för minsta hållbarhet, utan vidare förbehåll, för alla fiskeri- och vattenbruksprodukter som avses i artikel 42.1 (ny artikel 35.1 i dokument 12005/13) och som erbjuds till försäljning till slutkonsumenten. Införandet av ”när det är lämpligt” i slutet av artikel 42.1 e (ny artikel 35.1 e i dokument 12005/13) skapar rättsosäkerhet och innebär att målet att skapa större insyn för konsumenterna äventyras.